

РЕШЕНИЕ

№ 4138

гр. София, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 06.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9948** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. Г. Н., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000950/01.03.2022 г., по чл. 171, т. 2, б. “м“ от ЗДвП, издадена от И. В. Й., полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е налице влязло в сила съдебно решение, с което издаденото наказателно постановление, с което е установено извършеното от жалбоподателя нарушение, послужило като основание за издаването на заповедта, е отменено. Моли се оспорената заповед да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - И. В. Й., полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР – в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата по същество.

Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.02.2022 г., около 19,18 часа, Я. П. Н. управлява лек автомобил „А. А8“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Г. Н., в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като на кръстовището с [улица]водачът

използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като извършва рязка маневра и преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт.

Съставен е АУАН серия ГА № 568920/01.02.2022 г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 22-43320-002139/28.02.2022 г. с което на Я. П. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв. на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000950/01.03.2022 г., по чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП от И. В. Й., полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от жалбоподателя /лист 27-30 и 41-50 от делото/, от ответника /лист 9-15 и лист 24-25 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-8641/28.11.2019 г. на директора на СДВР /лист 25 от делото/, с която И. В. Й. е преназначена на длъжност полицейски инспектор III степен, 01 група АНД на 03 сектор АО към ОПП-СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП, е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява

с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съобразно посоченото в чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП, принудителната административна мярка „временно спиране от движение на пътно превозно средство“ се налага на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца.

Процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е издадена въз основа на съставеният АУАН, с който е констатирано, че Я. П. Н. виновен е нарушил чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като извършва рязка маневра и преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт.

Съдът приема, че към момента на издаване на процесната заповед са били налице законовите предпоставки за налагане на ПАМ, тъй като е съставен АУАН. При наличието на визираните материалноправни предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган прилага предвидената в закона ПАМ, което е сторил с процесната заповед. В случая обаче следва да намери приложение разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК, според която установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. По смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение или отменят съществуването на фактите, въз основа на които органът е взел решението си.

По делото е представено Решение № 3192/19.08.2022 г. на СРС, НО, 12 състав по НАХД № 3799/2022 г. /влязло в сила на 08.02.2023 г./ - лист 48-50 от делото, потвърдено с Решение № 740/08.02.2023 г. по КНАХД № 9503/2022 г. по описа на АССГ, XV касационен състав /лист 44-47 от делото/, с което е отменено издаденото въз основа на АУАН Наказателно постановление № 22-4332-002139/28.02.2022 г., с което на Я. П. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв. на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

С оглед отмяната на издаденото НП с влязло в сила съдебно решение, следва изводът, че не са били налице основания за издаването на процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка, тъй като не е било извършено посоченото в съставения АУАН нарушение, съответно не е доказано, че е осъществена хипотезата на чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП“. Този релевантен факт е осъществен и установен по делото след издаване на обжалвания акт, като съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК води до извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт към момента на приключване на устните състезания, поради отпадане на предпоставките за издаването му.

С оглед изложеното съдът намира, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства

за тяхното заплащане, в общ размер на 1010 лв., от които 10 лв. платена държавна такса и 1000 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Г. Н., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000950/01.03.2022 г., по чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДВП, издадена от И. В. Й., полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Г. Н. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1010 лв. /хиляда и десет лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: